

Milujem se čím dál víc - Kotvald Petr, Hložek Stanislav

C#mi

1. Potkal jsem tě v klubu prázdném

A

a v tom číšník řekl tak zhasnem, a půjdem spát.

F#mi

Na tvém stolku v misce na stůl

G#

zůstala tvá sponka z vlasů a já byl rád.

Bral jsem po dvou dlouhé schody

smáčely nás proudy vody, prosil jsem stůj.

V přímé lince z nočních temnot

oči tvé se smály se mnou a já byl tvůj.

C#mi

R: Milujem se čím dál víc, život nám leží u nohou,

A

jdeme městem bez hranic a pletem si ho s oblohou.

F#mi

G#

A

Přísné hlasy moudrých nevnímám, má skvělá lásko, moje lásko.

Milujem se čím dál víc, báječní v rolích spiklenců

utrácíme sladké nic, to bohatství všech milenců.

Vžít své kdysi dnes už odmítám, má skvělá lásko, moje lásko.

Deštěm líbaná, mááááá

2. Orloj v klubu šetří časem,

stolek náš sám prostírá se, ví co si dáš.

Sponka kterou nosím v džínách

vlasý mé teď s tvými spíná když splýváš tvář.

R: Milujem se čím dál víc, život nám leží u nohou,

jdeme městem bez hranic a pletem si ho s oblohou.

Přísné hlasy moudrých nevnímám, má skvělá lásko, moje lásko.

Milujem se čím dál víc, báječní v rolích spiklenců

utrácíme sladké nic, to bohatství všech milenců.

Vžít své kdysi dnes už odmítám, má skvělá lásko, moje lásko.

Deštěm líbaná, mááááá